

Кам'янський дошкільний навчальний заклад

«Пригоди дівчинки Маринки»

Настільний театр на горнятках.

Вихователі: Карлійчук О.Г.
Опасць Є.І.

Мета: розвивати мовлення, мислення, увагу, уяву дітей. Виховувати посидючість під час перегляду театру, виявляти у дітей цікавість від побаченого. Закріпити вміння дітей відповідати на поставленні запитання.

Дійові особи: Дівчинка, Ведмідь, Лисичка, Вовк, Зайчик, Їжачок, розповідач

Розповідач: На краю села, в невеликій хатинці жила – була дівчинка Маринка. Росла, одна у батьків вибагливою, неслухняною, вередливою дівчинкою. Одного разу захотілося їй піти в ліс не спитавшись дозволу у батьків.

Дівчинка: Піду я в ліс по малину, назбираю повну корзину, я нікого і нічого не боюся.

Розповідач: Взяла кошик і пішла доріжкою до лісу. Ходила по лісі, пісеньки співала.

Дівчинка: А я дівчинка Маринка, ось малинка тут малинка, назбираю повну корзинку.

Розповідач: Не помітила як зайшла далеко-далеко в темний, дрімучий ліс, глянула в ліво, в право і каже

Дівчинка: Ой, як навкруги темно, як страшно. Як мені тепер доріжку додому знайти.

Розповідач: Почала вона голосно плакати і раптом почула як тріщать кущі, як хтось бурчить.

Дівчинка: Хто там?

Розповідач: Спитала дівчинка.

Ведмідь: А ти, хто така?

Дівчинка: Я, дівчинка Маринка, в лісі заблукала, не можу доріжки додому знайти.

Ведмідь: А в корзині в тебе що?

Дівчинка: Малину назбирала.

Ведмідь: Пригости мене малиною, я дуже голодний, а я тобі доріжку покажу.

Дівчинка: Ні, малину я тобі не дам, в лісі сам собі збирай.

Розповідач: Ведмідь розсердився, тільки протягнув лапу, щоб схопити дівчинку, а вона побігла між кущами по лісі.

Ведмідь: Ой, яке дівчисько нечемне!

Розповідач: Крикнув він і пішов собі малину збирати.

Бігла, бігла дівчинка по лісі , зупинилася і почула якийсь галас , а між кущами вовк з лисицею сперечаються.

Лисичка: Дай мені вовчику, грибочки я вмію рахувати я їх збирала.

Вовк: Ні, я буду рахувати.

Лисичка: Ти не вмієш, дай!

Розповідач: Побачили Дівчинку і питають:

Лисичка: Ти хто така і звідкіля тут взялася?

Дівчинка: Я дівчинка Маринка , в лісі заблукала, ніяк доріжку додому не знайду.

Лисичка та Вовк: Допоможи нам грибочки порахувати, ми тобі допоможемо доріжку знайти.

Дівчинка: Ні, не буду вам допомагати грибочки рахувати. Побіжу сама доріжку шукати.

Розповідач: Побігла по лісі, дивиться зайчик з-за куща виглядає.

Зайчик: Ти хто така? Куди поспішаєш?

Дівчинка: Я дівчинка Маринка, доріжку додому шукаю, в лісі заблукала.

Зайчик: Я в селі частенько буваю, моркву і капусту для зайчат добуваю, тобі допоможу і доріжку покажу. Іди ось цією стежинкою, зустрінеш їжачка, він теж доріжку в село знає, а я додому поспішаю, морквинку зайчатам несучу.

Дівчинка: Піду, я стежинкою піду і доріжку додому знайду.

Розповідач: Пішла дівчинка, дивиться їжачок – хитрячок.

Їжачок: Ти хто така? Чому сама по лісі блукаєш?

Дівчинка: Я дівчинка Маринка в лісі заблукала , доріжку додому шукаю.

Їжачок: Я тобі допоможу, я в селі частенько буваю груші і яблука по садах збираю. Підемо разом, ось цією доріжкою.

Розповідач: Розповіла дівчинка їжачкові, що пішла в ліс без дозволу батьків. Не допомогла лисичці, вовкові, ведмедика малиною не пригостила.

Їжачок : Не можна так робити, треба бути доброю, допомагати всім, друзів кругом мати.

Дівчинка: Відтепер я буду слухняною і чемною. Дякую тобі, ти справжній товариш.

Розповідач: Їжачок пішов в садок яблука збирати, а дівчинка додому повернулася і більше ніколи сама в ліс не ходила.